

حجت الاسلام والمسلمین اسد الله علامه

نام اثر	آیه غار
گرایش علمی	کلام
نوع اثر	مقاله
مدرسه علمیه	فیلسوف الدوله
رتبه	شایسته تقدیر
کد اثر	79254

چکیده اثر:

اهل سنت برای اثبات فضیلت خلفا، به استدلال بر اساس برخی نصوص قرآنی روی آورده‌اند. از جمله این نصوص، آیه 40 سوره مبارکه توبه است. مسئله اساسی در رابطه با این آیه، آن است که دلالت آیه بر اساس آنچه اهل سنت مدعی شده‌اند، در بوتۀ نقدهای جدی قرار گرفته و مورد اختلاف است. بنا بر نظر مفسران شیعی، عبارات «ثانی‌ین» و «صاحبه» در این آیه، به جهت یکسان بودن مفهوم آن، میان مؤمن و فاسق، دلالتی بر مدح ندارد. از عبارت «لاتحزن»، به جهت نهی از فعلی قبیح و از عبارت «إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا»، به جهت قرینه بودن برای «لاتحزن» و نیز از «أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ»، ذم خلیفه اول فهمیده می‌شود؛ زیرا بر اساس شواهد تاریخی، هرگاه از جانب خداوند متعال، بر قلب پیامبر اکرم(ص)، سکینهای نازل میگشت، اطرافیان حضرت نیز از این سکینه برخوردار میشدند. بنابراین طبق سیاق، این آیه دلالتی بر مدح خلیفه اول ندارد.